

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/49/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200048
Dátum vydania rozhodnutia: 29.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2018200048.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L. K., narodený XX. V. XXXX, bytom v B., W.. Z. Č.. XXXX/XX, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. septembra 2019, č.k. 48Sa/3/2018-80, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 23. septembra 2019, č.k. 48Sa/3/2018-80 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 18. decembra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie z 13. apríla 2016, Číslo: XXX XXX XXXX X v spojení so zmenovým rozhodnutím z 01. júla 2016. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) žalobcovi zamietol žiadosť o invalidný dôchodok.

2. Krajský súd aj s odkazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2019, sp. zn. PL. ÚS 16/2017-52 sa stotožnil so záverom, ku ktorému dospela žalovaná, a teda, že žalobca nespĺnil podmienky stanovené v § 70 zákona č. 462/2003 Z.z. a preto mu nevznikol nárok na invalidný dôchodok, aj keď vzhľadom na lekárske posudky bol uznaný za invalidného s výslednou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou o 50 %. Uviedol, že obdobím dôchodkového poistenia nie je u žalobcu, a to vzhľadom na ustanovenie § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka v prípravnej službe, nakoľko toto obdobie žalobca získal v rozsahu zakladajúcom mu nárok na výsluhový

dôchodok a súčasne mu nebol priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Vychádzajúc z uvedeného potom uzavrel, že žalovaná postupovala v súlade so zákonom č. 461/2003 Z.z., keď zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok z dôvodu, že ku dňu vzniku invalidity, t. j. k 29. septembru 2015 nezískal obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu najmenej 15 rokov. Preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

3. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

II.

4. Žalobca podal proti uvedenému rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť.

5. So záverom krajského súdu vyjadril nesúhlas. Mal za to, že mu patrí nárok na invalidný dôchodok s tým, že do doby potrebnej pre vznik nároku na invalidný dôchodok mala byť započítaná aj doba poistenia do roku 1998, kedy neexistoval oddelený systém sociálneho zabezpečenia a kedy prispieval do sociálnej poisťovne rovnako ako ostatní zamestnanci, pričom jediná alternatíva, ktorá prichádza do úvahy je čiastkovanie výšky nároku, teda suma, ktorá mala byť vyplácaná, a to len zhodnotením dôb poistenia, za ktoré nepoberá výsluhový dôchodok. Splnenie podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia v období pred vznikom invalidity podľa § 72 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. považoval v prípade invalidného dôchodku vzhľadom na § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za nereálne a protiústavné.

6. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovanej.

III.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 459 písm. a/ SSP ako oneskorene podanú.

8. Podľa § 443 ods. 1 veta prvá SSP, kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 443 ods. 5 SSP, zmeškanie lehoty uvedenej v § 443 ods. 1 až 4 Správneho súdneho poriadku nemožno odpustiť.

10. Podľa § 69 ods. 1 SSP, lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

11. Podľa § 69 ods. 4 SSP, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

12. Podľa § 142 ods. 1 SSP, rozsudok sa doručuje účastníkom konania, osobám zúčastneným na konaní a zainteresovanej verejnosti, prípadne ich zástupcom, do vlastných rúk.

13. Podľa § 459 písm. a/ SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná oneskorene.

14. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozsudok krajského súdu z 23. septembra 2019, č.k. 48Sa/3/2018-80 bol žalobcovi doručený dňa 18. októbra 2019.

15. Jednomesačná lehota na podanie kasačnej sťažnosti v zmysle § 69 ods. 4 SSP uplynula dňa 18. novembra 2019 (posledný deň na podanie kasačnej sťažnosti, pondelok, bežný pracovný deň). Kasačná sťažnosť proti predmetnému rozsudku bola žalobcom podaná na poštovú prepravu až dňa 19. novembra 2019, teda oneskorene (č. 1. 92 súdneho spisu). O lehote a mieste na podanie kasačnej sťažnosti bol žalobca v predmetnom rozsudku zo strany krajského súdu riadne a zároveň správne poučený.

16. Najvyšší súd s poukazom na § 459 písm. a/ SSP kasačnú sťažnosť žalobcu ako neprípustnú odmietol, nakoľko bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie podľa § 443 ods. 5 SSP nemožno odpustiť.

17. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd analogicky v zmysle § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

18. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.